

Arrest

nr. 216 711 van 14 februari 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 september 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 juli 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 november 2017 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 12 juli 2018 beslist de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) dat deze aanvraag onontvankelijk is.

Het betreft de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 22 augustus 2018 en is als volgt gemotiveerd:

"(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf voor de persoon die bij zijn asielaanvraag in België verklaarde te heten:

O., E., geboren te zijn te U.-O. op 25.08.1985 (R.R.nr. ...)

die in Frankrijk in een asielcentrum verbleef ("attestation d'hébergement" dd. 31.03.2005), gebruik makend van de naam: K. K., V., geboren te W. op 14.02.1979

die bij zijn asielaanvraag in Frankrijk verklaarde te heten: A., M., geboren te zijn te E. S. op 25.02.1984, uit vergelijkend onderzoek van de vingerafdrukken blijkt het om dezelfde persoon te gaan

hij was in Frankrijk ook gekend (Ordonnance maintien en rétention dd. 13.04.2006) als de persoon die verklaarde te heten: A., M., geboren te zijn te W. op 14.02.1979

Nationaliteit: Nigeria

Adres: (...)

opgesteld en ondertekend door de advocaat van de betrokkene op 06.11.2017, en ingediend dd. 09.11.2017,

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980,

deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en): De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland.

De elementen van integratie (zie verder) kunnen niet als buitengewone omstandigheid aanvaard worden, aangezien deze behoren tot de gegrondheid van de aanvraag en bijgevolg in deze fase niet behandeld worden (RvS 9 december 2009, nr. 198.769).

De betrokkene wist immers dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten.

Bij zijn asielaanvraag beweerde hij nog minderjarig te zijn, doch het medisch onderzoek, met name de botscan, wees uit dat hij de leeftijd van 19 jaar of ouder had. Zodoende werd de doelbewuste intentie van de betrokkene om de Belgische overheid te misleiden, aan het licht gebracht. De bevoegde asielinstantie, het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (afgekort tot CGVS), was dd. 09.10.2003 van oordeel dat zijn asielaanvraag bedrieglijk en kennelijk ongegrond was. Deze definitieve weigeringsbeslissing, voorzien van een bevel om het grondgebied binnen de 5 dagen te verlaten, werd hem op 13.10.2003 betekend.

De duur van de asielprocedure - namelijk om en bij de 7 maanden en 3 dagen - was absoluut niet van die aard dat ze als onredelijk lang beschouwd wordt. Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, geeft aan de betrokkene ipso facto geen recht op verblijf. (Raad van State, arrest nr 89980 van 02.10.2000)

Op 29.09.2004 werd de verzoeker het voorwerp van een bevel om het grondgebied uiterlijk op 04.10.2004 te verlaten (afgekort tot BGV), de bijlage 13 model B, dat hem zelfde dag nog betekend werd.

De betrokkene blijkt gevolg gegeven te hebben aan dit bevel, en heeft zich verplaatst naar Frankrijk, zoals blijkt uit de volgende stukken die zich in zijn elektronische dossier bevinden:

- 31.03.2005 "attestation d'hébergement" in een asielcentrum in Frankrijk op naam van K. K., V., geboren te W. op 14.02.1979, Nigeria;
- 21.02.2006 overnameverzoek uit Frankrijk voor de persoon die bij zijn asielaanvraag verklaarde te heten A., M., geboren te E. S. op 25.02.1984, Nigeria; Uit een vergelijkend onderzoek van de vingerafdrukken blijkt dat het om dezelfde persoon gaat;
- Ordonnance maintien en rétention dd. 13.04.2006) op naam van A., M., geboren te W. op 14.02.1979.

De betrokkene kan zich aldus niet beroepen op een ononderbroken verblijf in het Rijk sedert zijn eerste asielaanvraag.

Op 19.04.2006, bij aankomst in België na akkoord van de Belgische autoriteiten in het kader van de Dublinovereenkomst, wordt hem opnieuw een BGV betekend, tot uiterlijk 24.04.2006, de bijlage 13 model B.

De verzoeker verkoos echter om geen gevolg te geven aan deze wettelijke verplichting en verblijft sindsdien op irreguliere wijze in België. Uit een langdurig illegaal verblijf kunnen echter geen rechten geput worden met het oog op het bekomen van een verblijfsmachtiging.

In een poging om zijn verblijf te rekken, heeft hij tevergeefs zijn toevlucht genomen tot een aantal procedures, nml.:

2 procedures op grond van Art. 9§3:

- 1/- dd. 17.05.2005, waarvoor op 18.10.2005 een onontvankelijke beslissing werd genomen waarbij het feit dat hij zonder geldige rechtvaardiging niet was ingegaan op een oproeping mee een rol heeft gespeeld in de totstandkoming van deze beslissing, hem betekend dd. 18.11.2005.
- 2/- dd. 08.06.2007, die werd afgesloten met een administratieve brief "zonder gevolg" dd. 11.09.2007.

3 procedures op basis van Art. 9 ter ingediend dd.:

1/-23.02.2008

-waarvoor op 12.02.2009 een onontvankelijke beslissing werd genomen om een aantal redenen: de aanvraag was niet op geldige wijze ingediend en bevatte bovendien niet het vereiste identiteitsbewijs en evenmin werd een medisch attest toegevoegd. Deze beslissing, vergezeld van een BGV bijlage 13 model B met een termijn van 30 dagen, werd hem betekend dd. 19.03.2009.

2/- 09.04.2009 waarbij de verzoeker een (ver)vals(t) PP voorlegde in een doelbewuste poging om de Belgische autoriteiten te misleiden (waarover verder meer).

-Op 23.08.2012 werd zijn aanvraag afgesloten met een ongegronde beslissing, aan hem betekend dd. 11.10.2012. Op 22.02.2013 werd zijn beroep bij Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (afgekort tot RVV) tegen deze beslissing verworpen.

3/-01.08.2014

-waarvoor op 02.10.2014 een onontvankelijke beslissing werd genomen wijzend op de herhaling van de reeds eerder aangebrachte elementen, voorzien van een BGV, de bijlage 13 met een termijn van 0 dagen en een inreisverbod van 2 jaar, de bijlage 13 sexies, hem betekend dd. 23.10.2014.

- De RVV vernietigde echter dd. 18.02.2015 het inreisverbod doch bevestigde de onontvankelijke beslissing en het BGV. Het daarop volgende cassatieberoep bij de Raad van State tegen de RVV wat betreft de onontvankelijke beslissing, werd dd. 05.05.2015 niet toelaatbaar verklaard, terwijl het cassatieberoep tegen het BGV wel toelaatbaar werd verklaard dd. 13.05.2015. Op 20.06.2017 werd dit laatste cassatieberoep verworpen.

6 procedures in het kader van Art. 9 bis:

1/- dd. 01.09.2011/dd. 27.02.2012

-waarvoor op 16.01.2013 een onontvankelijke beslissing werd genomen wegens het frauduleuze paspoort, vergezeld van een BGV bijlage 13 met een termijn van 30 dagen, aan hem betekend dd. 26.02.2013. Op 31.07.2013 stelde de RW de afstand van het geding vast want

-dd. 02.05.2013 werd die beslissing ingetrokken en een nieuwe onontvankelijke beslissing genomen, waarbij opnieuw wordt gezegd dat het frauduleuze PP niet aanvaard wordt. Er werd aan de betrokkene een nieuw BGV bijlage 13 met een termijn van 30 dagen, betekend dd. 07.10.2014. Zijn beroep tegen de onontvankelijkheid en tegen het BGV werd verworpen dd. door de RW dd. 18.02.2015. Zijn

cassatieberoep bij de RVS tegen de RVV inzake de onontvankelijkheid en het BGV werd op 23.04.2015 niet-toelaatbaar verklaard.

2/-dd. 07.06.2013

-waarvoor op 05.02.2014 een onontvankelijke beslissing werd genomen, voorzien van een BGV bijlage 13 met een termijn van 30 dagen, hem betekend dd. 07.03.2014. Zijn beroep bij de RVV werd verworpen dd. 18.02.2015.

3/-10.11.2014

-waarvoor op 16.12.2014 een beslissing zonder voorwerp werd genomen wegens het reeds betekende inreisverbod, voorzien van een BGV 0 dagen, hem betekend dd. 13.01.2015; Zijn daartegen ingestelde beroep bij de RVV werd dd. 18.08.2015 verworpen o.a. wegens de intrekking dd. 02.03.2015 gezien het inmiddels vernietigd inreisverbod

-Op 04.03.2015 werd een onontvankelijke beslissing genomen met BGV (termijn 0 dagen), hem betekend dd. 20.03.2015. Zijn beroep bij de RVV tegen de intrekkingbeslissing en tegen het BGV werd dd. 17.08.2015 verworpen. Zijn beroep bij de RVV tegen de nieuwe onontvankelijke beslissing werd afgesloten met een arrest waarin de afstand van het geding werd vastgesteld dd. 28.04.2016.

- Doch dd. 26.06.2018 heeft de RVV het BGV vernietigd wegens de openstaande aanvraag art. 9 ter.

4/- opgesteld op 25.02.2015 (datum op postzegel 27.02.2015)

-waarvoor op 23.03.2015 een onontvankelijke beslissing werd genomen met BGV 0 dagen, betekend dd. 09.04.2015. Zijn beroep bij de RVV werd verworpen dd. 28.04.2016,

- doch dd. 26.06.2018 werd het BGV door de RVV vernietigd wegens de openstaande aanvraag art. 9 ter.

5/- 26.11.2015 aanvraag op naam van de minderjarige kinderen

-03.02.2016 onontvankelijk wegens ontstentenis van eigen identiteitsbewijs, betekend dd. 23.02.2016.

6/- 08.03.2016 aanvraag op naam van de twee minderjarige kinderen

- 01.12.2016 onontvankelijk wegens de ontstentenis van een identiteitsbewijs, betekend dd. 21.12.2016.

Aldus is huidige aanvraag de 7de op rij!

De betrokkene wenst aldus de Belgische overheid voor voldongen feiten te plaatsen door de duur van zijn verblijf in het Rijk aan te halen en de daarmee gepaard gaande integratie alsook zijn gezinsleven met partner en 2 kinderen, waarbij hij zich beroept op art. 8 EVRM, wijzend op de oprichting van een sociaal welzijn en privé-leven.

Dat de betrokkene zich jaren aan een stuk heeft genesteld in irregulier verblijf kan hem echter niet in dank worden afgenomen daar een dergelijk verblijf strafbaar is bij wet. Hij heeft moedwillig verzaakt aan de vele bevelen om het grondgebied te verlaten, die aan hem betekend werden. Het gaat hier zeker niet om een "gevestigde vreemdeling," want op geen enkel ogenblik van zijn verblijf, werd hij "gemachtigd tot verblijf." In tegendeel, elke verblijfsaanvraag werd beantwoord met een negatieve beslissing. De betrokkene wist dat hij het land diende te verlaten, maar diende toch telkens opnieuw nog maar eens een zoveelste verblijfsaanvraag in om zo tijd te winnen. Hij werd inderdaad nooit gedwongen het land uitgezet, daar het algemene principe geldt dat een vreemdeling, die na de afloop van zijn asielprocedure geen enkel recht meer heeft op verblijf, zelf op vrijwillige basis het grondgebied dient te verlaten.

In casu is er geen schending van art. 8 EVRM daar er ten aanzien van zijn partner en hun gemeenschappelijke kinderen, die zich ook in een irreguliere verblijfstoestand bevinden, eveneens opnieuw een weigeringsbeslissing wordt genomen. De betrokkenen kunnen aldus als gezin samen gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten.

- De betrokkene en zijn partner zijn geboren en getogen in Nigeria en leggen geen elementen voor waaruit zou blijken dat ze in het herkomstland niet in staat zouden zijn om zelf uitkomsten te verwerven door arbeid om alzo te voorzien in de levensbehoeftes van het gezin. In België is het hen niet toegestaan om inkomsten te verwerven uit arbeid.

- Dat hun kinderen in België geboren zijn, verandert niets aan hun irreguliere verblijfstoestand daar ze de toestand van hun ouders volgen. Dat ze hier school hebben gelopen, geeft enkel aan dat hun recht op onderwijs werd gerespecteerd, ongeacht de verblijfstoestand van het gezin. Dit element kan nu echter niet worden aangewend om verblijfsrecht af te dwingen.

Deze kinderen zijn immers nog zeer jong (attesten schoolbezoek kinderen aan de Kleuterschool dd. 26.09.2014 + attesten regelmatige schoolbijwoning M. 1ste leerjaar dd. 01.09.2015) en zullen zich derhalve, mits begeleiding door hun ouders, gemakkelijk kunnen aanpassen aan hun nieuwe omgeving, zijnde het thuisland van hun ouders. Het is niet aannemelijk dat ze hun moedertaal niet zouden kennen. Het is immers algemeen geweten en een vanzelfsprekendheid dat een kind bij voorkeur wordt opgevoed in de moedertaal, de taal die het best beheerst wordt door de ouders, opdat het geen taal van de ouders zou aanleren, die de ouders zelf niet goed beheersen. Bovendien is een meertalige opvoeding in het voordeel van een kind, omdat het vermogen om talen aan te leren het sterkst is op jonge leeftijd.

Uit de stukken blijkt dat de kinderen naar de kleuterschool gingen en dat M. in 2015 was ingeschreven in het 1ste leerjaar. Het is gezien de prille leeftijd van de kinderen niet aannemelijk dat ze al meteen een niet in te halen grote taal- en ontwikkelingsachterstand zouden oplopen bij een terugkeer naar het herkomstland van hun ouders. Uit het dossier blijkt dat M. problemen had met de Nederlandse taal en daarom bijkomende lessen logopedie volgde. In het herkomstland zullen de kinderen les krijgen in de moedertaal, de taal die normaliter thuis wordt gebruikt, wat voor hen redelijkerwijze gemakkelijker zal zijn.

- Ze volgen voor zover bekend geen buitengewoon onderwijs. Er wordt niet aangetoond dat ze in het land van hun ouders geen scholing zouden kunnen bekomen of zich daar niet zouden kunnen ontplooien bijvoorbeeld op sportief vlak.

- Er wordt niet aangetoond dat de kinderen op heden nog school lopen in België aangezien het meeste recente schoolattest dateert van 01.09.2015. Hun dossier werd op dit vlak niet geactualiseerd.

- Het is in het belang van de kinderen dat zij hun ouders, met wie zij een gezin vormen, vergezellen wanneer die gevolg geven aan hun wettelijke verplichting om het grondgebied te verlaten, opdat de familiale cel niet verbroken zou worden.

- De betrokkenen kunnen gebruik maken van de grote zomervakantie om België te verlaten, zodat de kinderen geen schooljaar hoeven te onderbreken.

- In deze context wordt opgemerkt dat huidige beslissing geen gedwongen verwijdering inhoudt. Aldus blijkt niet meteen een schending van art. 3 van het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind IVRK, noch van art. 8 EVRM.

De betrokkene kan gevolgd worden wanneer hij stelt dat een belangenafweging zich opdringt rekening houdend met alle elementen van zijn dossier, daar de fair balance toets in elk dossier wordt toegepast. In casu zijn er echter weinig elementen die in het voordeel van de betrokkene pleiten.

Het hele gezin verblijft op irreguliere wijze in het Rijk. Zowel de betrokkene zelf als zijn partner, de moeder van zijn jonge kinderen, werden het voorwerp van tal van weigeringsbeslissingen inzake verblijfsaanvragen en betekende bevelen om het grondgebied te verlaten, waaraan ze moedwillig geen gevolg gaven. Bijgevolg is de schade waarop ze zich nu beroepen volledig te wijten aan het eigen gedrag. Artikel 8 van het EVRM kan niet als een vrijgeleide beschouwd worden die de verzoekers zou toelaten om de bepalingen van de Vreemdelingenwet naast zich neer te leggen. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM.

Ondanks de vele jaren van irregulier verblijf is de integratie eerder beperkt, en zeker niet van die orde dat ze een terugreis in de weg zou staan. De verzoeker geeft aan Nederlandse taallessen gevolgd te hebben, doch legt enkel stukken voor betreffende het niveau Breakthrough en Waystage. De door hem gevolgde Nederlandse taallessen situeren zich aldus op het 1ste en 2de overlevingsniveau, en zodoende toont hij aan dat zijn taalbeheersingsniveau beperkt is tot elementaire kennis, terwijl zijn partner enkel stukken voorlegt inzake het allerlaagste niveau, Breakthrough. Ze tonen niet aan dat ze daarna nog Nederlandse taallessen gevolgd hebben. Concluderend dient gesteld dat hun sociale verankering in België, gestaafd aan de hand van hun beheersing van de Nederlandse taal zoals die blijkt uit de desbetreffende stukken, niet kan weerhouden worden als buitengewone omstandigheid die hen zou weerhouden van een terugkeer naar het herkomstland.

De stukken inzake de gevolgde Nederlandse taallessen, alsook de andere stukken:

- inburgeringsattest dd. 23.11.2011

- diploma "oriëntatie voor mensen zonder wettig verblijf dd. 21-24.02.2011

- getuigenis van een vriend dd. 02.11.2014 + zijn IK

- attesten dat het koppel een cursus maatschappelijke oriëntatie gevolgd heeft in 2010-2011

- haar inburgeringscontract dd. 01.09.2011

- een getuigenis van de directie van de Kleuterschool dat zij op regelmatige en vrijwillige basis op school helpt met activiteiten
  - haar fietsdiploma dd. 04.09.2014
  - een getuigenis van een vriendin van haar dd. 17.11.2014
- die worden voorgelegd bij deze nieuwe aanvraag, zijn niet langer actueel. Uit deze stukken kan alvast niet worden opgemaakt dat de betrokkenen zich op heden effectief inzetten om zich te integreren.

Wat betreft elementen van tewerkstelling en deelname aan het verenigingsleven, legt de betrokkene evenwel wel enkele meer actuele stukken voor:

- actief lidmaatschap van van Beerschot-vrienden-atletiek-club, zijn diploma aspirant-initiator atletiek dd. 30.06.2017, schrijven dd. 10.04.2017, getuigenis dd. 10.04.2017 dat hij kinderen en jongeren begeleidt tijdens atletiektrainingen en sportkampen.

Het volgen van een inburgeringscursus en/of een cursus maatschappelijke oriëntatie, alsook de deelname aan het verenigingsleven, vormen op zich geen buitengewone omstandigheden daar deze elementen in casu de terugreis of afreis niet verhinderen. Het is maar normaal dat de betrokkenen stappen hebben gezet om hun leven in België voor zichzelf aangenaam te maken. Het is de betrokkene na het afsluiten van zijn asielprocedure dd. 13.10.2003 echter niet toegelaten om tegen betaling arbeidsprestaties te leveren. Trouwens. uit het dossier blijkt niet dat de verzoeker op welk moment ook van zijn verblijf betaalde arbeid heeft verricht. Er worden geen tewerkstellingsbelofte en/of arbeidscontract voorgelegd. Derhalve kunnen deze elementen niet worden weerhouden als buitengewone omstandigheden die de verzoeker zouden verhinderen om terug te keren naar het herkomstland. De verzoeker kan eventueel via de geëigende weg terug naar België komen in functie van eventuele tewerkstelling.

De betrokkenen vormen een financiële last voor anderen daar ze niet zelfredzaam zijn, zoals blijkt uit de volgende stukken:

- getuigenis CAW dat zij het gezin ondersteunt met materiële hulp via verwijzing naar de sociale kruidenier en kleding bij de tweedehandswinkel en soms ook een deel van de schoolrekeningen voor haar rekening neemt dd. 21.08.2017
- attest steunverlening (medische waarborgen) door het departement maatschappelijke integratie en ontplooiing dd. 03.11.2014.

Terzijde wordt opgemerkt dat integratie ook veronderstelt dat de vreemdeling in kwestie zich houdt aan de Belgische wetten en regelgeving, doch, naast de reeds vermelde duidelijke pogingen van de betrokkene om de Belgische overheid te misleiden:

- De betrokkene verklaarde bij zijn asielaanvraag dat hij minderjarig was terwijl het tegendeel bleek uit het medisch onderzoek dat daarop volgde.
- De betrokkene voegde aan zijn verzoekschrift art. 9 ter dd. 09.04.2009 een aanvraag dd. 23.03.2009 voor waaruit moest blijken dat hij bij de Nigeriaanse ambassade in Brussel een paspoort had aangevraagd, alsook een nationaliteitsattest + studentenkaart + rijbewijs. De ambassade in Brussel kan echter zelf geen paspoorten uitreiken, enkel de ambassade in Den Haag is bevoegd om paspoorten uit te geven. De verzoeker stelt dat hij niet over de juiste documenten beschikt om in Den Haag een paspoort te verkrijgen. Doch in een aanvulling art. 9 ter dd. 09.04.2009 legt hij alsnog een PP voor, reeds afgeleverd op 14.02.2008 geldig tot 13.02.2013?! Zowel de betrokkene zelf als zijn partner hebben gepoogd om de Belgische autoriteiten te misleiden door (ver)vals(t)e paspoorten voor te leggen die uitgereikt zouden zijn op 14.02.2008. De Dienst Grenscontrole van de Federale Politie heeft bevestigd dat beide paspoorten een frauduleuze identiteitspagina bevatten (mail dd. 04.02.2010). Deze documenten werden eveneens voorgelegd in het kader van een procedure op basis van art. 9 bis.

bevinden zich nog de volgende stukken/aanwijzingen in zijn dossier met betrekking tot zijn persoonlijk gedrag:

- proces-verbaal (afgekort tot p.v.) nr. TU.18.L1.110493/2003 dd. 22.05.2003 waaruit blijkt dat de betrokkene samen met een vriend op heterdaad werd betrapt bij inbraak in een containerpark, diefstal met inklimming,
- 02.06.2003 overplaatsing van de betrokkene van asielcentrum Arendonk naar asielcentrum Ekeren wegens disciplinaire reden.
- p.v.nr. AN.27.97/00048905 Witwassen
- p.v.nr. TU. 17.L1/11049303 Zware diefstal.

*Gezien de relatieve bewijskracht van processen-verbaal, baseren we ons bij de fair-balance toets enkel op de effectieve veroordelingen ten aanzien van de verzoeker. En wat blijkt? Hij kan geen blanco strafblad voorleggen. Op een ouder strafblad staat dat hij
- op 08.02.2007 bij verstek werd veroordeeld tot 6 maanden gevangenisstraf voor heling van goederen.*

*We weerhouden enkel de volgende feiten die vermeld staan op het meest recente strafblad in het nadeel van de betrokkene
- op 08.11.2010 werd hij door het Hof Van Beroep te Antwerpen veroordeeld wegens bedrieglijk effect (7) op verzet 08.02.2007 tot een gevangenisstraf van 4 maanden en een geldboete met bijzondere verbeurdverklaring.*

Geheel terzijde wordt hieraan toegevoegd dat ook zijn partner het voorwerp werd van een paar processenverbaal wegens feiten van openbare orde.

Feiten van openbare orde, waaronder illegaal verblijf, zijn een tegenindicatie van integratie.

De elementen ten gronde, aangehaald in de rubriek met de titel "C. overige redenen ter rechtvaardiging van de aanvraag tot machtiging van verblijf voor meer dan 3 maanden," verwijzing naar de reeds aangehaalde elementen alsook zijn intentie om verder deel te nemen aan het gemeenschapsleven met benadrukking van zijn oprechtheid, werkbereidheid, taalvaardigheid en normbesef, hebben, zoals de titel het zelf al aangeeft, betrekking op de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. Aangezien de aanvraag onontvankelijk is, kan niet verder worden ingegaan op de elementen ten gronde.

*Niets belet de verzoeker om zich te schikken naar de in België in voege zijnde wetgeving en om bijgevolg terug te keren naar het land van herkomst en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. De verplichting om het grondgebied te verlaten, impliceert immers enkel een eventuele tijdelijke verwijdering, wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Het eerste middel wordt als volgt onderbouwd:

"EERSTE ONDERDEEL

Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

2. Door de verzoekende partij werd een aanvraag tot machtiging van verblijf ingediend op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet op 9 november 2017.

Door de verzoekende partij werd op 2 juli 2018 aan de verwerende partij bijkomende (actuele) informatie ter kennis gebracht over de situatie van de verzoekende partij. Er werd verzocht om met deze informatie rekening te houden bij de beoordeling van de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet.

In concreto werd het volgende aangehaald (stuk 3):

Ik treed op als raadsman:

- de heer E. O., geboren te U.-O. (Nigeria) op 25.08.1985, hebbende de nationaliteit van Nigeria, woonachtig te (...).
- mevrouw J. E., geboren te W. (Nigeria) op 20.07.1979, hebbende de nationaliteit van Nigeria, woonachtig te (...);

Betrokkenen hebben een aanvraag 9bis lopende.

Bijgevoegd attest betreft de geboorteakte van hun pasgeboren zoon (A. O.).

De heer E. O. is momenteel opgenomen in het ziekenhuis. Een medisch attest zal u later worden bezorgd.

Mag ik u verzoeken hiermee rekening te houden.

Als bijlage werd de geboorteakte overgemaakt van A. O., geboren op 15 juni 2018 te Antwerpen (stuk 3).

3. Bij de beoordeling van deze ingeroepen buitengewone omstandigheden dient de verwerende partij rekening te houden met de beginselen van behoorlijk bestuur, zoals het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zo legt het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De verzoekende partij betwist dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing rekening heeft gehouden met alle gegevens van het dossier of, in casu, met alle aangehaalde documenten door de verzoekende partij.

In de bestreden beslissing wordt echter nergens melding gemaakt van de pasgeboren zoon van de verzoekende partij.

Hierdoor handelt de gemachtigde onzorgvuldig bij het nemen van de bestreden beslissing. Door de verzoekende partij werden immers aanvullende documenten overgemaakt over de situatie van de verzoekende partij. Aangezien de geboorteakte dateert van 15 juni 2018, kon deze onmogelijk reeds worden overgemaakt bij de aanvraag tot machtiging van verblijf. De geboorteakte werd bovendien overgemaakt op 2 juli 2018 en dus vooraleer de bestreden beslissing werd genomen op 12 juli 2018.

Op deze geboorteakte wordt kennelijk geen acht geslagen door de gemachtigde.

De geboorteakte is nochtans van belang. Het is onder meer onmogelijk om met een pasgeboren kind een vliegreis naar te maken naar Nigeria.

De bestreden beslissing is hierom in strijd met artikel 9bis Vreemdelingenwet.

4. Een afdoende motivering in de zin van artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen is daarom niet aangetoond.

Dit impliceert immers dat de motivering van een bestuursbeslissing draagkrachtig moet zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn. De motivering is slechts volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing (RvS 12 oktober 2007, nr. 175719; RvS 24 september 2008 186.486).

Bovendien geldt er bij het opleggen van de bestreden beslissing door de bevoegde overheid er een nog uitgebreidere motiveringsplicht, conform de criteria in de rechtspraak van de Raad van State, aangezien:

De bevoegde overheid een beleidsvrijheid heeft een oordeel te formuleren over de buitengewone omstandigheden die worden ingeroepen bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet; En de bevoegde overheid kiest in deze voor de meest ingrijpende maatregel, met name de beslissing dat er geen buitengewone omstandigheden zouden aangetoond zijn waardoor de aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

(zie: I. OPDEBEECK, Bestuursrecht, Antwerpen, Universitas, 2014, 190).

Een afdoende motivering in de zin van artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen is daarom niet aangetoond.

Omwille van deze redenen dient een schending te worden vastgesteld van artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, in samenhang gelezen met artikel 9bis Vreemdelingenwet.

TWEEDE ONDERDEEL

5. Door de verzoekende partij werd een aanvraag tot machtiging van verblijf ingediend op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet op 9 november 2017.

Door de verzoekende partij werd onder randnummer 14 van deze aanvraag gewezen op de medische problematiek van M. O. (de zoon van verzoeker) en de lopende aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet:

Wat betreft de situatie van O. M., dient erop te worden gewezen dat hij met medische problemen kampt. Door M. werd er hierom een aanvraag tot machtiging van verblijf ingediend op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet op 10 november 2014. Deze aanvraag is momenteel nog steeds lopende.

Er wordt gewezen op de medische problematiek, zoals uiteengezet in het standaard medische attest dat zich in het administratief dossier bevindt, waaruit blijkt dat de aandoening chronisch (of recidiverend) is.

M. dient daarom zijn toevlucht te zoeken tot een uitgebreide medicamenteuze behandeling. Zonder deze behandeling zou hij constant luchtweginfecties oplopen met dyspoe en risico op pneumonie.

De behandeling en zorg door zijn ouders is daarom cruciaal.

Ook deze situatie vormt een buitengewone omstandigheden die hem verhinderen huidig verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland in te dienen.

Over zowel de medische problematiek van M. als de lopende aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet wordt nergens melding gemaakt in de bestreden beslissing.

Hierdoor handelt de gemachtigde onzorgvuldig bij het nemen van de bestreden beslissing. Door de verzoekende partij werd immers duidelijk op deze situatie gewezen als een buitengewone omstandigheid.

De bestreden beslissing is hierom in strijd met artikel 9bis Vreemdelingenwet.

6. Een afdoende motivering in de zin van artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen is daarom niet aangetoond.

Dit impliceert immers dat de motivering van een bestuursbeslissing draagkrachtig moet zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn. De motivering is slechts volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing (RvS 12 oktober 2007, nr. 175719; RvS 24 september 2008 186.486).

Bovendien geldt er bij het opleggen van de bestreden beslissing door de bevoegde overheid er een nog uitgebreidere motiveringsplicht, conform de criteria in de rechtspraak van de Raad van State, aangezien:

De bevoegde overheid een beleidsvrijheid heeft een oordeel te formuleren over de buitengewone omstandigheden die worden ingeroepen bij de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet; En de bevoegde overheid kiest in deze voor de meest ingrijpende maatregel, met name de beslissing dat er geen buitengewone omstandigheden zouden aangetoond zijn waardoor de aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

(zie: I. OPDEBEECK, Bestuursrecht, Antwerpen, Universitas, 2014,190).

Een afdoende motivering in de zin van artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen is daarom niet aangetoond.

Omwille van deze redenen dient een schending te worden vastgesteld van artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, in samenhang gelezen met artikel 9bis Vreemdelingenwet.”

3.2. De verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

“In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ;*
- het zorgvuldigheidsbeginsel ;*
- artikel 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.*

De verzoekende partij acht de voormelde rechtsregels geschonden, doordat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging in de bestreden beslissing ten onrechte de door de verzoekende partij aangehaalde elementen afzonderlijk zou bespreken, zonder de onderlinge verbanden van de elementen te beoordelen. De verzoekende partij levert tevens kritiek op het feit dat de bestreden beslissing geen melding maakt van de pasgeboren zoon van de verzoekende partij.

De verzoekende partij haar kritiek kan niet aangenomen worden.

Uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging na grondig en zorgvuldig onderzoek van de specifieke situatie van de verzoekende partij heeft besloten tot de onontvankelijkheid van de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Het hoofdmotief van de bestreden beslissing bestaat erin dat de verzoekende partij geen buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen die kunnen rechtvaardigen dat de aanvraag in België wordt ingediend.

Luidens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan het een vreemdeling, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat hij over een identiteitsdocument beschikt, worden toegestaan zijn aanvraag om machtiging tot verblijf te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd.

Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. Verweerder laat gelden dat uit art. 9 Vreemdelingenwet, duidelijk blijkt dat dit wetsartikel een algemene regel is, ten aanzien waarvan artikel 9bis Vreemdelingenwet zich verhoudt als een restrictief toe te passen uitzondering.

“als algemene regel geldt dus dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland (...) De mogelijkheid om

in België een verblijfsmachtiging aan te vragen, als uitzonderingsbepaling, moet restrictief worden geïnterpreteerd.” (R.v.V. nr. 104.221 dd. 31.05.2013)

De toepassing van artikel 9bis Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;*
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.*

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om de verzoekende partij een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de Staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, en onder meer te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

De verweerder wijst er daarbij op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris een ruime beleidsvrijheid heeft bij het beoordelen of elementen, die worden aangevoerd in een aanvraag, buitengewone omstandigheden uitmaken in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Het loutere feit dat de verzoekende partij een andere mening is toegedaan dan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging volstaat uiteraard niet om tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing te besluiten.

De verzoekende partij houdt voor dat geen “integrale beoordeling” zou gemaakt zijn door de gemachtigde van de Staatssecretaris, doch zij slaagt er met haar summiere kritiek geenszins in aannemelijk te maken dat de gemachtigde op kennelijk onredelijke wijze zou geoordeeld hebben dat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom de betrokkenen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Uit de bijzonder omstandige motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging alle door de verzoekende partij aangehaalde elementen heeft beoordeeld, doch vervolgens tot het besluit diende te komen dat geen buitengewone omstandigheden kunnen weerhouden worden.

In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging ten onrechte geen rekening heeft gehouden met het feit dat het onmogelijk is om een lange vliegreis te ondernemen met een jonggeboren kind, merkt verweerder op dat nergens uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij een dergelijk element als buitengewone omstandigheid heeft aangevoerd.

Verweerder merkt op dat uit de stukken van het administratief dossier slechts blijkt dat de verzoekende partij de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging per brief van 02.07.2018 op de hoogte heeft gesteld van de geboorte van het jongste kind, zonder evenwel te verduidelijken om welke reden deze geboorte een bijkomende buitengewone omstandigheid zou uitmaken.

In de gegeven omstandigheden kan de verzoekende partij het de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging uiteraard niet ernstig ten kwade duiden dat niet uit eigen beweging werd gemotiveerd om welke reden de geboorte van het jongste kind al dan niet als een buitengewone omstandigheid kan worden aanvaard.

Verweerder verwijst in dit kader naar vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarin telkenmale wordt bevestigd dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging enkel onderzoek dient te voeren naar de door de

verzoekende vreemdeling aangebrachte buitengewone omstandigheden en niet uit eigen beweging -ten behoeve van de aanvrager- elementen dient te vergaren.

Zie ook:

“het komt immers aan de verzoekster toe om in haar aanvraag duidelijk en concreet uiteen te zetten op welke elementen zij zich beroept teneinde een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet te bekomen. De gemachtigde van de staatssecretaris spreekt zich in het kader van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet dat -het weze benadrukt- een gunstmaatregel uitmaakt, enkel uit omtrent de elementen die door de aanvrager werden naar voor geschoven en het komt alleszins niet aan de gemachtigde van de staatssecretaris toe, laat staan dat hij hiertoe verplicht zou zijn, om zelf ten behoeve van de aanvrager elementen te vergaren die de buitengewone omstandigheden ken/of de toekenning van de verblijfsmachtiging zouden kunnen verantwoorden.” (R.v.V. nr. 104.221 dd. 31.05.2013)

En ook:

“De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.” (R.v.V. nr. 105.913 dd. 26.06.2013)

En ook:

12/19

“Bovendien is het niet de taak van de verwerende partij in de bestreden beslissing aan te geven wat dan wel buitengewone omstandigheden zouden zijn. Zij dient enkel de door de verzoekende partijen opgeworpen elementen te beoordelen in het kader van de “buitengewone omstandigheden”. De Raad verwijst in deze naar de uiteenzetting met betrekking tot artikel 9bis van de vreemdelingenwet in het eerste middel.” (R.v.V. nr. 124 304 van 21 mei 2014)

En tot slot ook:

“Waar verzoeker voorhoudt dat het aan verweerder is om aan te geven wat dan wél een buitengewone omstandigheid is, kan hij geenszins gevolgd worden. Immers is het aan verzoeker om aan te tonen welke de elementen zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland in te dienen. Het komt aan verweerder toe, om binnen zijn discretionaire bevoegdheid ter zake, deze elementen te beoordelen en indien hij van mening is dat de aangevoerde elementen geen buitengewone omstandigheden zijn in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, dit te motiveren, hetgeen hij in casu gedaan heeft.” (R.v.V. nr. 128 625 van 3 september 2014)

In een tweede onderdeel van het eerste middel levert de verzoekende partij kritiek op het feit dat niet afdoende rekening zou zijn gehouden met de medische problematiek van haar minderjarige zoon. Er zou niet gemotiveerd zijn nopens de nog lopende aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verweerder laat gelden dat de kritiek van de verzoekende partij grondslag mist.

Nergens uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing nog een aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet hangende zou zijn geweest. Daar waar de verzoekende partij verwijst naar een aanvraag van 10.11.2014, dient te worden vastgesteld dat op voormelde datum slechts een aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd ingediend, waaromtrent ook een onontvankelijkheidsbeslissing werd genomen.

Door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging wordt in de bestreden beslissing overigens uitgebreid ingegaan op de veelheid aan verblijfsaanvragen dewelke reeds door de verzoekende partij werden ingediend, zowel op grond van artikel 9bis, als op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet ernstig worden voorgehouden dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging geen rekening zou zijn gehouden met de

bewering dat nog een aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet hangende zou zijn.

Nuttig kan ook nog worden gewezen op de bijzonder omstandige synthesenota dd. 02.07.2018, waarin door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging ook een grondig overzicht wordt verschaft van alle elementen dewelke de specifieke situatie van de verzoekende partij kenmerken, met inbegrip van de ingediende asielaanvragen, verblijfsaanvragen, en dergelijke meer.

In de betreffende synthesenota dd. 02.07.2018 wordt door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging ook uitdrukkelijk een toetsing aan artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet uitgevoerd, waarbij is gemotiveerd nopens het hoger belang van de minderjarige kinderen én de gezondheidssituatie.

De kritiek van de verzoekende partij kan niet worden aangenomen.

Verweerder laat gelden dat de verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat haar aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op onzorgvuldige of onredelijke wijze zou beoordeeld zijn door de gemachtigde van de Staatssecretaris.

Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die, op aanvraag van de rechtzoekende, de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de Staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (R.v.V. nr. 14.410 van 25 juli 2008).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermag zich niet in de plaats te stellen van de gemachtigde van de Staatssecretaris, hetgeen verzoekende partij schijnbaar vergeet.

Verzoekende partij slaagt er niet in de beoordeling van de bestreden beslissing dat geen buitengewone omstandigheden zijn aangetoond, te weerleggen. Verzoekende partij maakt de aangevoerde schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk diende verklaard te worden.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel inclusief.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen."

3.3. Beoordeling

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 verplicht de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Het afdoende karakter van de motivering moet voorts worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

Artikel 9bis, § 1, eerste lid, van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Deze bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die is vervat in artikel 9 van de vreemdelingenwet en die voorschrijft dat een vreemdeling de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen, een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.

De buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet zijn de omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen.

De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post, bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland, in te dienen (RvS 9 december 2009, nr. 198.769; RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat. Aangezien de bewijslast met betrekking tot de buitengewone omstandigheden zodoende volledig bij de aanvrager berust, heeft de gemachtigde in het kader van een onontvankelijkheidsbeslissing op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet dan ook geen verdere verplichting dan te onderzoeken en te motiveren inzake de daadwerkelijk door de aanvrager aangeduide buitengewone omstandigheden. Wanneer de gemachtigde beslist dat de aanvraag onontvankelijk is, dan komt het hem uiteraard wel toe om in de beslissing aan te geven waarom hij meent dat door de aanvrager als dusdanig aangeduide elementen niet kunnen worden aanvaard als buitengewone omstandigheden die een beletsel vormen om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland. Een onontvankelijkheidsbeslissing waarin geen enkele uitspraak wordt gedaan over een duidelijk door de aanvrager naar voor geschoven beletsel om de aanvraag in te dienen via de reguliere weg, kan dan ook niet als een draagkrachtig gemotiveerde beslissing worden beschouwd.

De verzoeker geeft in zijn tweede middelenonderdeel op goede gronden aan dat hij zich in zijn verblijfsaanvraag van 9 november 2017, die zich in het administratief dossier bevindt, (onder meer) op de volgende buitengewone omstandigheid heeft beroepen:

“14. Wat betreft de situatie van O. M., dient erop te worden gewezen dat hij met medische problemen kampt. Door M. werd er hierom een aanvraag tot machtiging van verblijf ingediend op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet op 10 november 2014. Deze aanvraag is momenteel nog steeds lopende.

Er wordt gewezen op de medische problematiek, zoals uiteengezet in het standaard medische attest dat zich in het administratief dossier bevindt, waaruit blijkt dat de aandoening chronisch (of recidiverend) is.

M. dient daarom zijn toevlucht te zoeken tot een uitgebreide medicamenteuze behandeling. Zonder deze behandeling zou hij constant luchtweginfecties oplopen met dyspoe en risico op pneumonie.

De behandeling en zorg door zijn ouders is daarom cruciaal.

Ook deze situatie vormt een buitengewone omstandigheden die hem verhinderen huidig verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland in te dienen.”

Onder een punt 11. zet de verzoeker in zijn verblijfsaanvraag uiteen dat O. M. zijn zoon is en dat hij te Antwerpen werd geboren op 22 augustus 2009.

Daar waar in de bestreden beslissing wel wordt gemotiveerd omtrent het schoollopen van verzoekers zoon, M., ontbreekt echter elke toelichting omtrent het specifieke argument dat de medische situatie van M. en de zorgen die de ouders hierbij op zich dienen te nemen, een buitengewone omstandigheid vormt die de verzoeker verhindert om de aanvraag in te dienen via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. De verzoeker voert terecht aan dat in de bestreden beslissing nergens melding wordt gemaakt van de medische problematiek van M.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de verzoeker in zijn aanvraag op duidelijke wijze heeft aangegeven dat er zich in het administratief dossier een standaard medisch getuigschrift bevindt waaruit blijkt dat de aandoening van M. chronisch of recidiverend is en dat M. een uitgebreide medisch behandeling dient te volgen om de constante luchtweginfecties met risico op pneumonie tegen te gaan, zodat de behandeling en de zorg door zijn ouders cruciaal is. De gemachtigde heeft op geen enkele wijze gemotiveerd waarom dit specifieke element geen buitengewone omstandigheid vormt die de verzoeker belet om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland. De motieven die in de bestreden onontvankelijkbeslissing zijn opgenomen, zijn dan ook niet draagkrachtig teneinde te besluiten dat *“[d]e aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland”*.

Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 is aangetoond.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet hieraan geen afbreuk. De verweerder ziet overigens over het hoofd dat de verzoeker niet enkel heeft aangevoerd dat een motivering aangaande de lopende aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontbreekt, maar tevens dat er nergens gemotiveerd werd omtrent de medische situatie van zijn zoon. De verweerder merkt terecht op dat de aanvraag van 10 november 2014 een aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet – en niet op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet – betrof. Dit neemt echter niet weg dat de verzoeker in zijn aanvraag als dusdanig niet heeft gesteld dat de lopende medische verblijfsaanvraag een beletsel vormt om de kwestieuze verblijfsaanvraag in te dienen vanuit het buitenland, maar wel dat de medische situatie en de medische behandeling, die door de ouders moet worden verzorgd, een buitengewone omstandigheid vormt die hem verhindert de aanvraag in te dienen via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. De vaststelling dat de verzoeker in zijn aanvraag ten onrechte melding maakt van een medische verblijfsaanvraag van 10 november 2014 vormt bovendien een *a posteriori* gegeven motivering, die nergens is terug te vinden in de bestreden akte zelf. De motieven die pas in de nota met opmerkingen naar voor worden gebracht en die niet in de bestreden akte zelf zijn opgenomen, kunnen geen afbreuk doen het hierboven vastgestelde motiveringsgebrek. De verweerder kan evenmin dienstig verwijzen naar de *“bijzonder omstandige synthesenota dd. 02.07.2018”* die zich in het administratief dossier bevindt. Nog los van de vaststelling dat in deze synthesenota evenmin wordt uiteengezet waarom de medische situatie van en de zorgen voor verzoekers zoon geen buitengewone omstandigheid vormen in het licht van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat de wet van 29 juli 1991 voorschrijft dat de motieven in de akte zelf moeten worden opgenomen en dat in de bestreden beslissing op geen enkele wijze naar de synthesenota van 2 juli 2018 wordt verwezen, laat staan dat zij tezamen met de bestreden beslissing aan de verzoeker zou zijn ter kennis gebracht.

Het tweede onderdeel van het eerste middel is, in de aangeven mate, gegrond.

Deze vaststelling leidt reeds tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een verder onderzoek naar het eerste middelenonderdeel en naar het tweede middel dringt zich niet op.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 juli 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend negentien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE